

SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Pedagogika Resocjalizacyjna				
3. Kod przedmiotu	I Ped.D3.3				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	12 (4kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	18 (3kno)
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	2				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Leszek Telega mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Znajomość podstawowych pojęć z zakresu pedagogiki ogólnej.				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie wiedzy dotyczącej genezy pedagogiki resocjalizacyjnej w strukturze nauk społecznych. Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i klasyfikacjami.
C2	Przekazanie wiedzy dotyczącej zjawiska niedostosowania społecznego, jego genezy i specyfiki w świetle wybranych teorii niedostosowania społecznego.
C3	Analiza wybranych teorii resocjalizacji w kontekście ich zastosowania w oddziaływaniach wobec niedostosowanych nieletnich i dorosłych.
C4	Przekazanie wiedzy dotyczącej podstawowych zasad i metod wykorzystywanych w oddziaływaniach resocjalizacyjnych.
C5	Przekazanie wiedzy o systemie instytucji resocjalizacyjnych oraz instytucji wspomagających powrót jednostki do społeczeństwa.
C6	Przekazanie wiedzy o wybranych systemach resocjalizacji nieletnich i dorosłych.

13. Przewidywane efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Przedstawia genezę pedagogiki resocjalizacyjnej w Polsce i na świecie, sprawnie posługując się stosowaną w tym obszarze terminologią oraz klasyfikacjami	W	C1
EU2	Wyjaśnia zjawisko niedostosowania społecznego w oparciu o wybrane teorie, posługując się podstawowymi pojęciami z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.	W/U	C2
EU3	Analizuje krytycznie proces resocjalizacji przez pryzmat wybranych rozwiązań teoretycznych	W/U	C3
EU4	Wskazuje zasady i metody oddziaływania wobec nieletnich i dorosłych niedostosowanych społecznie adekwatne do aktualnej sytuacji.	W/U/KS	C4
EU5	Przedstawia polski system instytucji resocjalizacyjnych dla nieletnich i dorosłych, wskazując bariery i szanse jego rozwoju	U/KS	C5
EU6	Omawia wybrane systemy resocjalizacji nieletnich i dorosłych	W	C6

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów uczenia (symbol efektu)
TK1	Pedagogika resocjalizacyjna w strukturze nauk społecznych i humanistycznych. Podstawowe rozwiązania teoretyczne.	Wykład, e-learning	EU1, EU3
TK2	Rozwój resocjalizacji w Polsce, charakterystyka opieki nad dzieckiem przestępczym. Ewaluacja postępowej myśli resocjalizacyjnej, przedstawiciele polskiej pedagogiki resocjalizacyjnej, szkoły resocjalizacji w Polsce.	Ćwiczenia,	EU2
TK3	Proces socjalizacji i jego zaburzenia. Istota, geneza, wielowymiarowość zjawiska niedostosowania społecznego.	Ćwiczenia,	EU1, EU3
TK4	Współczesne koncepcje resocjalizacji. Resocjalizacja w środowisku „otwartym” i „zamkniętym” – szanse i bariery	Wykład	EU5, EU3
TK5	Wprowadzenie do metodyki pracy resocjalizacyjnej.	Ćwiczenia	EU4

TK6	Krajowe i międzynarodowe standardy oddziaływań	Wykład, e-learning	EU3, EU6
-----	--	--------------------	----------

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Kuć M., Prawne podstawy resocjalizacji, Warszawa 2011. Pytko L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Warszawa 2001. Urban B., Jan. M. Stanik (red.), Resocjalizacja, tom 1 i 2, Warszawa 2008.
Literatura uzupełniająca	Borowski R., Wysocki D., Instytucje wychowania resocjalizującego, Płock 2001. Ciosek M., Ciosek M., Psychologia sądowa i penitencjarna, Warszawa 2001. . Machel H., Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej, Kraków 2007 Opora R., Resocjalizacja. Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010. Marczak M., Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez Służbę Więzienną, Kraków 2009. Ostrowska K., Milewska E., Pospiszyl K., Resocjalizacja, Warszawa 1998. Szczęśny W., Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki, Warszawa 2003.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	poziom przygotowania studentów do zajęć – dyskusja
Formująca	dyskusja podczas ćwiczeń; praca w grupie polegająca na wyborze podstawy teoretycznej do działań oraz wskazania odpowiednich instytucji pomocowych
Podsumowująca	Praca pisemna, prezentacja na wybrany temat,

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu (EU) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów tzw. Programowych efektów uczenia się – oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P – ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	P – praca pisemna, prezentacja
EU2	TK2	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU3	TK1, TK3	D – test – dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU4	TK1, TK4	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU5	TK5	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU6	TK6	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów
tzw. programowych efektów uczenia się (PEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia się dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W01, K_W11
EU2	K_W05, K_U02, K_U03
EU3	K_W04, K_W5,
EU4	K_W04, K_W5,
EU5	K_U10, K_K05 K_K03
EU6	K W11

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	30
Praca własna studenta	45
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

**- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.*